ΜΕΘΟΔΟΣ
ΑΣΤΡΟΓΝΩΣΙΑΣ

ἥτις διδάσκει ἄνευ Σφαίρας, ἢ Πίνακος Οὐρανίȣ τὴν Γνῶσιν τῶν διασημοτέρων Ἀστέρων τῶν ἐν τῷ τῆς Οὐγγαρίας ὁρίζοντι φαινομένων.

Συνεγράφη μὲν ποτὲ παρὰ

Γεωργίου Μαρότȣ

ἐκ τῆς Λατινίδος δὲ ἐξελληνισθεῖσα παρὰ

Γεωργίȣ Ἰωάν. Ζαβείρατȣ Σιατιστέως

Νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα παρὰ

Ἐμμανȣὴλ Δημητριάδου

Δαπάνῃ τȣ̃ ἐντιμοτάτȣ Ἐφόρȣ τῆς ἐν Πέστῃ Ἑλλην. Σχολ.

Κυρίȣ Κυρίȣ

Νικολάȣ Μπεκέλλα.

Ἐν Πέστῃ τῆς Οὐγγαρίας,
ἐν τῷ Τυπογραφείῳ Τ. Τράττνερ.
1815.

Οὐ τὸ μέγα εὖ ἐστι. τὸ δ' εὖ μέγα.

Δημοσθ. παρὰ Πλουτάρχ.

ἐν τοῖς ἀποφθέγμ.

Μέθοδος Ἀστρογνωσίας.

Ἀστρογνωσία.

§. α'.

Ἀστρογνωσία εἴρηται ἀπὸ τῆς τῶν ἀστέρων γνώσεως. ἔστι δὲ ἐπιστήμη, ἀναπτύσσουσα τὰς φάσεις, καὶ σχήματα τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ ἀστέρων. — Ἀστρογν. τί ἐστι.

§. β'.

Οἱ ἀστέρες εἰσὶ σώματα φυσικὰ, ἁπλᾶ, τηλαυγῆ, σφαιροειδῆ, καὶ ἀεικίνητα, διαφόροις χαρακτῆρσιν, ἢ σημείοις ἀπ' ἀλλήλων διαφέροντα. Ἰωάννης ὁ Καρμουὴλ οἴεται τοὺς ἀπλανεῖς ἀστέρας εἶναι ἀντίφωτον τοῦ ἡλίου, δυνάμει τῆς ἀντανακλάσεως. Ὁ δὲ Ἀντώνιος Μάριa Συρλαῖος, οἴεται αὐτοὺς εἶναι μέρος φλογῶδες τοῦ ἐμπυρίου οὐρανοῦ, πανταχόσε ἀναπέμπον τὰς μαρμαρυγὰς αὐτοῦ, δι' ὀπῶν δὲ, ἢ διὰ τῶν μᾶλλον διαφανῶν μερῶν τοῦ κατωτέρου οὐρανοῦ διαστίλβον. Ἀστέρ. τί.

Οἱ ἀστέρες εἰσὶν, ἢ ἀπλανεῖς, ἢ πλανῆται. αὖθις, ἢ τακτικοὶ, ἢ ἔκτακτοι, οἷος ἦν ὁ ὑπὸ

τȣ Τύχωνος τῷ ἔτει 1572 ἐν τῇ Κασσιοπείᾳ παρατηρηθείς. οἱ πλανῆται εἰσὶ κινητοὶ, πλασθέντες ὑπὸ τὴν ὀγδόην σφαῖραν, τὴν θέσιν πρόςτε ἀλλήλȣς, πρόςτε τȣ̀ς ἀπλανεῖς μεταβάλλοντες. Οὗτοι εἰ ϰ̀ παρὰ τῶν Ἑλλήνων λέγονται πλανᾶσθαι, τῳόντι ἔμπης ὡρισμένῳ τινι διαστήματι περιφέρονται. Ὁ Κικέρων τὴν τάξιν τῶν πλανητῶν τȣ́τῳ τῷ ἀξιομνημονεύτῳ ἔπει ἡμῖν ἐγκατέλειπε.

Post sim, sum, sequitur ultima Luna subest.

§. γ΄.

ὑποθέσ. Ἀστρονόμ. Τρεῖς εἰσὶν αἱ κατ᾽ ἐξοχὴν ὑποθέσεις τῶν ἐπισημοτέρων Ἀστρονόμων, περὶ τῆς τάξεως τῶν οὐρανίων σωμάτων.

Πτολεμαίου τοῦ μετὰ Χριστὸν τῷ δευτέρῳ αἰῶνι ἀκμάσαντος.

Νικολάȣ Κοπερνίκȣ τȣ̃ ἐκ πόλεως Τορίνῳ, τῷ δεκάτῳ πέμτῳ αἰῶνι. ϰ̀ τȣ̃,

Τύχωνος τῷ αὐτῷ αἰῶνι.

§. δ΄.

ἀπόστ. ἀπλαν. ἀςέρ. Ἡ ἀπόστασις τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων, ἐξ ὑποθέσεως μονονȣχὶ συνάγεται. τῷ μὲν Κοπερνίκῳ δοκεῖ 7850000 ἡμιδιαμέτρων τῆς γῆς εἶναι, τȣτέστι 6751000000 σημείων γερμανικῶν. τῷ δὲ Τύχωνι 14000 ἡμιδιαμέτρων γηΐνων· ταυτὸν εἰπεῖν 12040000 γερμανικῶν σημείων.

§. ε΄.

μεγέθ. εἴδ. ἀπλαν. Ἓξ μεγέθων εἴδη τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων κοινῶς παρὰ τῶν Ἀστρονόμων διατάττονται· ἕτεροι δὲ προστιθέασι ἀμυδρȣ́στε ϰ̀ νεφελώδȣς.

πρώτ. μεγέθ. Οἱ τȣ̃ πρώτȣ μεγέθȣς ἀπλανεῖς ἀστέρες, κατὰ τȣ̀ς ἀρχαίȣς εἰσὶν ἑκατὸν ἑπτάκις μείζονες

τῆς γῆς. κατὰ δὲ τὸν Τύχωνα ἑξηκοντάκις ὀκτάκις, ϗ σχεδὸν δυο λεπτῶν τῆς διαμέτρȣ. τοιῦτοι δέκα πέντε κοινως ἐπαριθμȣ̃νται ἐν τῷ οὐρανῷ. τρεῖς ἐν τῷ βορείῳ κλίματι, θȣθεσθιν, ἡ λαμπρὰ Λύρα ἡ Αἴξ, ϗ ὁ Ἀρκτȣ̃ρος. πεντε ἐν τῷ Ζωδιακῷ, θȣθέσθιν, ὁ ὀφθαλμὸς τȣ̃ Ταύρȣ ἡ καρδία ϗ οὐρὰ τȣ̃ Λέοντος ὁ στάχυς τῆς Παρθένȣ, ϗ ἡ καρδία τȣ̃ Σκορπίȣ. ϗ ἑπτὰ ἐν τῇ Μεσηβρινῇ τȣ̃ οὐρανȣ̃ χώρα, θȣθήσθιν, Κύων ὁ μέγας — Κύων ὁ μικρὸς — δύο ἐν τῷ Ὠρίωνι — εἷς ἐν τῷ ἄκρῳ τȣ̃ Ἠριδανȣ̃ — ὁ Κάνωβος — ϗ ἡ Φομαχάνδ.

Οἱ τȣ̃ δευτέρȣ μεγέθȣς ἀπλανεῖς ἀστέρες κατὰ μὲν τȣ̀ς ἀρχαίους εἰσὶν ἐννενηκοντάκις μείζονες τῆς γῆς. κατὰ δὲ τὸν Τύχωνα εἰκοσιοκτάκις ϗ ἥμισυ μείζονες τῆς γῆς ϗ $1\frac{1}{2}$ λεπτὸν τῆς διαμέτρȣ τῆς γῆς. τοιȣ̃τοι τεσσαράκοντα πέντε ἐπαριθμȣ̃νται, δέκα ϗ ὀκτὼ πρὸς Βορέαν. ἐννέα ἐν τῷ Ζωδιακῷ. ϗ δέκα ὀκτὼ πρὸς Μεσημβρίαν. δευτ. μεγέθ.

Οἱ τȣ̃ τρίτȣ μεγέθȣς ἀπλανεῖς ἀστέρες, κατὰ μὲν τους ἀρχαίοις εἰσὶν ἑβδομηκοντάκις δύο μείζονες τῆς γῆς, κατὰ δὲ τὸν Τύχωνα ἑνδεκάκις μείζονες ϗ $1\frac{1}{2}$ λεπτὸν τῆς διαμέτρȣ. τοιȣ́τȣς διακοσίȣς ϗ πέντε οἱ Ἀστρονόμοι παρετήρησαν. ὀγδοήκοντα ϗ ἕνα πρὸς βορέαν ἑξήκοντα ϗ τέσσαρας ἐν τῷ Ζωδιακῷ — ϗ ἑξήκοντα πρὸς μεσημβρίαν. τρίτ. μεγέθ.

Οἱ τȣ̃ τετάρτȣ μεγέθȣς ἀπλανεῖς ἀστέρες εἰσὶ πεντηκοντάκις πέντε κατὰ τȣ̀ς ἀρχαίȣς μείζονες τῆς γῆς, κατὰ δὲ τὸν Τύχωνα τρὶς ϗ ἥμισυ ϗ τεσσαράκοντα ϗ πέντε λεπτῶν τῆς διαμέτρȣ. τοιȣ̃τοι τετρακόσιοι ϗ ἑβδομήκοντα ἑπτὰ παρατηρȣ̃νται. τετάρτ μεγέθ.

Οἱ τȣ̃ πέμπτȣ μεγέθȣς εἰσὶ κατὰ μὲν τȣ̀ς παλαιȣ̀ς τριακοντάκις ἕξ, κατὰ δὲ τὸν Τύχωνα ἅπαξ μείζονες τῆς γῆς. ἡ ἀναλογία τῆς διαμέτρȣ πέμπτ. μεγέθ.

αὐτῶν ϗ τῆς γῆς ἐστιν οἱονεὶ τὰ πεντήκοντα πρὸς τεσσαράκοντα ἐννέα. τοιῦτοι διακόσιοι δεκα ϗ ἑπτὰ παρετηρήθησαν ὑπὸ τῶν Ἀστρονόμων.

ἕκτ. μεγέθ. Οἱ τῦ ἕκτυ μεγέθυς εἰσὶν ὐ πολλῷ ἥττονες τῆς γῆς. ἐπαριθμῦνται ὗτοι τεσσαράκοντα ϗ ἐννέα. —

ἀστέρ. ἀμυδρ. Ἀμυδροὶ Ἀστέρες καλῦνται οἱ μέρος μὲν, διὰ τὴν ὑπερβάλλυσαν ἀπόστασιν. μέρος δὲ, διὰ τὴν τῦ φωτὸς μανότητα, τὴν τῶν ἀνθρώπων ὅρασιν διαφεύγοντες. τοιῦτοι τοίνυν ἐννέα παρατηρῦνται.

ἀστέρ. νεφελ. Νεφελώδεις Ἀστέρες καλῦνται οἱ μετὰ τῶν ἄλλων στενωτέρως πως εἰσὶν ἡνωμένοι, ϗ δίκην νεφέλης ὁρώμενοι. τοιῦτοι παρὰ τῦ Κεπλέρυ δέκα ϗ τέσσαρες ἐπαριθμῦνται. πρῶτος ἐστιν, ὁ ἐν τῷ στήθει τῦ Καρκίνυ — δεύτερος, ὁ ἐν τῷ κέντρῳ τῦ Σκορπίου — τρίτος, ὁ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τῦ Τοξότυ — τέταρτος, ὁ ἐν τῇ κεφαλῇ τῦ Ὠρίωνος — πέμτος, ὁ ἐν τῷ ἄκρῳ τῦ ποδὸς τῦ Ἡρακλέυς — ἕκτος, ὁ ἐν τῷ μετώπῳ τῦ Αἰγόκερω — ἕβδομος ϗ ὄγδοος, οἱ ἐν τῷ Ἀνατολικῷ αὐτῦ κέρατι — ἔννατος, ὁ ἐν τῷ Δυτικῷ αὐτῦ κέρατι — δέκατος, ὁ ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῦ — ἑνδέκατος — ϗ δωδέκατος, οἱ ἐν τῷ Φοίνικι — δέκατος τρίτος — ϗ δέκατος τέταρτος, οἱ ἐν τῷ ταῶνι.

§. στ'.

ἀστερισμ. διαίρεσ. Διαιρῦνται οἱ ἀστερισμοὶ εἰς Βορείυς, Ζωδιακὺς, ϗ Νοτείυς. τὺς Βορείυς ἀστερισμὺς μνημοσύνης χάριν κρείσσονος ἐν τύτοις τοῖς ἔπεσι περιέκλεισεν ὁ Αὐσόνιος.

Αὐσον. ἐπ. „Ἐν τοῖς τῦ βορέυ τρὶς ἑπτὰ ἀστερισμοὶ στίλβυσιν. Ἀρκτῦρος, Δράκων, Βοώτης, ἐν ταὐτῷ Στέφανός τε ἐγγόνασι. σὺν τούτοις ϗ Λύρα,

Ὄρνις, Κηφεύςτε, κ̣ Κασιόπεια. Ἡνίοχος, Περσεὺς, Δελτωτὸν, κ̣ Ἀνδρομέδη. Πήγασος, Δελφὶν, κ̣ Οἰστὸς, σὺν Ἀετῷ Ἡρακλεῖτε."

Τὰ δὲ δώδεκα ζώδια τέτῃ τῇ τάξει ἐπαριθμῦνται.

Κριὸς, Ταῦρος, Δίδυμοι, Καρκῖνος, Λέων, Παρθένος. Ζυγόςτε, κ̣ Σκορπῖος, Τοξότης, Αἰγόκερως, Ὑδροχόος, κ̣ Ἰχθύες. Ζωδίων.ἐπαριθμ.

Τὰ Νότια εἰσί ταῦτα.

Τρὶς πέντε σημεῖα περιελίσσονθαι ἐν τῷ νότῳ.

Τὸ Κῆτος, κ̣ Ἠριδανὸς, Λαγωὸς, κ̣ Ὀμβρώδης, Ὠρίων. Σείριος, κ̣ Προκύων, Ἀργὼ, Ὕδρατε, κ̣ Κρατήρ. Κόραξ, Κένταυρος, Λύκος, Βωμὸς Στέφανόςτε Ἰχθῦςτε. Νότια.

§. ϛ.

Πρὸ πάντων ἔστω γνωστὸς ὁ Πολικὸς ἀστὴρ ὃς ἐφόδῳ θηρέυεται.

Ἡ μείζων Ἄρκτος, ἥτις κ̣ ἄμαξα μείζων λέγεται (Ἰταλ. orsa maggjore) ἐξ ἑπτὰ ἴσων ἀστέρων συνίσταται, δευτέρε μεγέθες. ἔστι δ᾽ αὕτη, κ̣ αὐτοῖς τοῖς ἀγρίκοις ἀρίδηλος, ἐδέποτε δὲ αὕτη δύνει. διὰ τῶν ὀπισθίων τοίνυν δίω τροχῶν ταύτης ἄξον εὐθεῖαν γραμμὴν, ἥτις ἀποπερατοθήσεται, ἐν μονήρει τινὶ ἀστέρι ἴσῳ χεδὸν τοῖς εἰρημένοις τροχοῖς, κ̣ ἐν μεσουρανήματι κείμενος, ἀναμέσον τε κατὰ κορυφὴν σημείου, κ̣ τε ὁρίζοντος. αὐτὸς τοίνυν ἔστι ὁ πολικὸς ἀστὴρ, μεγέθους δευτέρε. οὗτος ἔντε ὄρθρῳ κ̣ ἑσπέρᾳ τὸν αὐτὸν ἀεὶ ἐπέχει τόπον. οἱ δὲ γειτνιάζοντες αὐτῷ ἀστέρες, πάντες περὶ αὐτὸν περιπολῦσι. ἄρκτος μείζ. Πολικ.ἀς.

Παρατήρησις. Ἡ μείζων ἄμαξα ἔστι μέρος ὀπίσθιον τῆς μείζονος ἄρκτε. ὥστε οἱ τροχοὶ αὐτῆς παριστάνεσι τὲς γλουτὲς, ὁ δὲ ρυμὸς τὴν κυρτὴν αὐτῆς κέρκον. παρατήρ. τῆς μείζ. ἀμάξ.

πολικ. ἀς. Ὁ δὲ πολικὸς ἀστὴρ ἐστι τὸ ἄκρον τῆς ȣρᾶς τῆς ἐλάσσονος ἄρκτου, ἤτοι τὸ ἄκρον τȣ̃ ῥυμȣ̃ τῆς ἐλάσσονος ἁμάξης, ἧς οἱ ὀπίσθιοι τροχοὶ, ἀεὶ εἰσὶ παράλληλοι τοῖς δυσὶν ὀπισθίοις τοῖς ἐν τῷ ῥυμῷ τῆς μείζονος ἁμάξης.

σημ. ἀρκτ. ἐλάσ. Σημείωσις. Ἡ ἐλάσσων ἄρκτος, ἥτις ϗ κυνόσȣρα λέγεται ἐξ ἑπτὰ ἀστέρων συνίσταται, β΄. β΄: ου μεγέθȣς, ά γ΄: ȣ μεγέθȣς, γ΄, δ΄: ȣ μεγέθȣς, ϗ ά. ε: ȣ μεγέθȣς. ἐν ταύτῃ ἔστιν ὁ Πολικὸς Ἀστὴρ, ὁ ἐγγύτατος τῷ ἀρκτικῷ πόλῳ, ϗ ἀνὰ πᾶν ἔτος ἐγγύτερος πρὸς αὐτὸν γενόμενος. Τύχων ὁ Βράης παρετήρησεν, ἀνὰ πᾶν ἔτος προσεγγίζειν αὐτὸν τῷ τȣ̃ Κόσμȣ πόλῳ. 20 δεύτερα λεπτὰ, ȣ̓δέποτε ἔμπης αὐτῷ παραγίνεται. ἀλλ᾽ ὅτε ἀποστῇ ἀπ᾽ αὐτȣ̃ ἑπτὰ δεύτερα λεπτὰ, ἀπέρχεται αὖθις ἀπ᾽ αὐτȣ̃. συμβαίνει δὲ τȣ̃το κατὰ μὲν τὸν Τύχωνα τῷ 2092 ἔτει, κατὰ δὲ τὸν Ῥικκίολον τῷ 2103 ἔτει.

ἀρκτ. μείζ. Ἡ μείζων Ἄρκτος περιέχει ἐν ἑαυτῇ εἴκοσι ϗ ἑπτὰ ἀστέρας ὁρατȣ̀ς. ὧν οἱ ἑπτὰ εἰσὶ δευτέρȣ μεγέθȣς· οἱ τρεῖς τρίτȣ μεγέθȣς· οἱ δώδεκα τετάρτȣ μεγέθȣς, ϗ οἱ ἓξ πέμπτȣ μεγέθȣς. πρὸς τȣ́τοις αἱ δύο ἄρκτοι τὴν αὐτὴν ἀεὶ θέσιν φυλάττȣσιν, ἡ γὰρ κεφαλὴ τῆς μιᾶς πρὸς τὴν τῆς ἑτέρας κέρκον στρέφεται· ἐπὶ δὲ τȣ̃ μέσȣ ἀστέρος, τοῦ ἐν τῇ οὐρᾷ ὄντος, μικρός τις ἀστὴρ ὁρᾶται Ἀλ-

ἀστ. ἀλκ. κορ παρ᾽ Ἄραψι κληιζόμενος. τὴν μυθικὴν αὐτῆς ἐνάστρωσιν, κομψῶς πως περιγράφει ὁ Ὀβίδιος ἐν τῷ δευτέρῳ Βιβλίῳ τῶν Μεταμορφώσεων.

§. η.

κασσίοπ. Ἐκ τῆς μείζονος Ἄρκτȣ, ἄξον εὐθεῖαν γραμμὴν διὰ τȣ̃ Πολικȣ̃ ἀστέρος, ϗ εὑρήσεις ἐν τῷ ἀντικειμένῳ τόπῳ, ἐν ἴσῳ σχεδὸν διαστήματι ἀπὸ τȣ̃ πολικȣ̃ πέντε ἴσȣς σχεδὸν ἀστέρας μεγέθους

τρίτου, διατεθειμένυς ἐν σχήματι τοιύτῳ νν. οὗ. τοι παριστάνυσι τὴν Κασσιόπειαν, ἥτις οὐδέποτε δύνει.

Σημείωσαι, ὅτι ἐν ταύτῃ ὁ Τύχων παρετήρησε 45 ἀστέρας τῷ ἔτει 1572. Ἀνθεστεριῶνος ε. ἱσταμένυ νέος ἀστὴρ ἐφάνη, ὅστις ἐξ ἀρχῆς τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ ὐκ ἔλαττον τῆς Ἀφροδίτης διήυγασε. τῷ δὲ ἔτει 1574 Μυνιχιῶνι αὖθις ἐξέλιπε. ἴδε περὶ τέτυ τῦ τέρατος τὸν εὐγεννῆ Τύχωνα.

§. θ'.

Τοὺς λοιπὺς ἀστέρας ῥᾴδιον ἔστι μαθεῖν ἐν χρόνῳ διατεταγμένῳ, τυτέστιν, ἐν τῷ τέλει τοῦ ἐλαφηβολιῶνος ὥρᾳ ζ' ἑσπερινῇ, ἢ γαμηλιῶνος ὥρᾳ θ' ἑσπερινῇ, ἢ ποσειδεῶνος ὥρᾳ ιά ἑσπερινῇ, ἢ ἀνθεστεριῶνος ὥρᾳ ι' ἑωθινῇ, ἢ πυανεψιῶνος ὥρᾳ γ' ἑωθινῇ, ἢ μεμακτεριῶνος ὥρᾳ ε' ἑωθινῇ. ἀστέρ.

Κατὰ κορυφὴν ἔστιν ἡ Αἴξ. πρώτου μεγέθυς μετὰ τριῶν ἐλαχίστων πλησιεστέρων ἀστέρων ἐν τριγώνῳ ἰσοσκελῶν, ὀξυγονίωτε σχήματι διατεθειμένων, οἵτινες παριστάνυσι τὰς δύω ὑάδας. οἱ δύο λαμπρότεροι τῦ δευτέρυ μεγέθυς, οἱ τῇ Αἰγὶ πλησιάζοντες, ϗ πρὸς ἀνατολὰς σὺν τοῖς λοιποῖς γειτνιάζοντες, ἀποτελῦσι τὸν Ἡνίοχον, ὅστις φέρει τοῖς ὤμοις τὴν Αἶγαν. αἴξ. ὑάδ. Ἡνίοχ.

§. ι.

Ἐντεῦθεν πρὸς Μεσημβρίαν ἐν μεσουρανήματι ἔστιν ὁ Ὠρίων, οὗ ἡ ζώνη τρεῖς ἀστέρες εἰσὶν, ἅιτινες ἑνὶ ἑκάστῳ εἰσιν ἀρίγνωτοι. ἐν μὲν τῷ ἄνω μέρει εἰσὶν οἱ δύο ὦμοι τῦ πρώτυ ϗ δευδευτέρυ μεγέθυς, ἐν δὲ τῷ κατωτέρῳ, οἱ δύο πόδες μετὰ τῶν ὤμων σχεδὸν ὀρθογώνιον ἀποτε- ὠρίων.

§. ιά.

λαγωός. Ὑπό τῶν τῦ Ὠρίωνος ποδῶν ὁ Λαγωὸς κεῖται ἐκ πέντε μόνον ἀστέρων συνιστάμενος μεγέθους τρίτου.

§. ιά.

διδυμοι. Ἐκ τῆς Αἰγὸς πρὸς ἀνατολὰς εἰσὶν οἱ Δίδυμοι, ὧν αἱ δύο κεφαλαὶ εἰσὶ μεγέθους δευτέρου, καὶ τῷ ὤμῳ τοῦ Ὠρίωνος μετὰ τῆς Αἰγὸς ἀποτελεῖ τρίγωνον ἰσόπλευρον. οἱ πόδες αὐτῶν, οἵτινες εἰσὶ δευτέρου καὶ τρίτου μεγέθους πρὸς τὸν Ὠρίωνα ἐκτείνονται, καὶ μετὰ τῶν κεφαλῶν ἀποτελοῦσι σχεδὸν προμῆκες ὀρθόγωνον τῷ Ὠρίωνι παραπλήσιον.

σημειωσ. Σημείωσις. Η μὲν δυτικὴ κεφαλὴ ἡ τῇ Αἰγί, καὶ τῷ πολικῷ ἀστέρι γειτνιάζουσα ἔστιν ἡ τοῦ Κάστορος. ἡ δὲ ἀνατολικὴ τοῦ Πολυδεύκους.

σημειωσ. διδύμ. Σημείωσις. Οἱ τοὺς Διδύμους παριστάνοντες ἀστέρες ὑπῆρχον υἱοὶ τοῦ Διός, καὶ τῆς Λήδας,

λᾶσιν. ἐν τῷ μέσῳ τάτῳ ἔστιν ἡ ζώνη, ἐξ ἧς τὸ ξίφος ἤρτηται.

σημείωσ. ὠρίων. Σημείωσις. Περιέχει ὁ ὠρίων κατὰ μὲν τὸν Τύχωνα 42. ἀστέρας, τὸν δὲ Γαλιλαῖον φασὶν, ὅτι ἐν μόνῃ τῇ κεφαλῇ ἐπέκεινα τῶν 80 παρατηρῆσαι. γράφουσιν οἱ ποιηταὶ ὅτι ὁ Ζεὺς, ὁ Ποσειδῶν, ϗ ὁ Ἑρμῆς, συνελθόντες ἐν τῇ τᾶ Ὑραίυ οἰκίᾳ, φιλοτίμως πως ἐδέχθησαν παρ' αὐτᾶ. οἱ δὲ ἠξίωσαν αὐτὸν αἰτῆσαι ὃ ἂν βᾶλεται. ὁ δὲ ᾶκ ἄλλο, εἰ μὴ υἱὸν (ϗ ταῦτα ἄγαμος ὢν) ἤτησε. οἱ θεοὶ τοίνυν ἐπὶ δορᾷ ἐγκαίρῳ βοὸς ᾶρήσαντες προσέταξαν τῷ Ὑρέει ὑπὸ γῆν κατακρύψαι. ὅθεν μετὰ ἐννέα μῆνας ὁ Ὠρίων ἀνέθορεν, ϗ τὴν ὀνομασίαν ἐκ τᾶ οὔρας ἐκληρώσατο. τηλικᾶτος δὲ ἦν, ὥστε ᾶδὲν βάθος ἦν, ὃ μὴ τᾶλάχιστον τοῖς ὤμοις ὑπερέβαινεν.

λίαν φιλικῶς ἀλλήλων διακείμενοι. τὸν λόγον τῆς ὀνομασιας ταύτης οἱ νεώτεροι νομίζουσιν εἶναι ὅτι, ὅτε ὁ Ἥλιος ἐπέχει τοὺς διδύμους, αἰτιᾷ μεγίστην εὐκαρπίαν, καὶ χρόνον ἁρμόδιον εἰς γάμους. εἰς πανηγύρεις, καὶ εὐθυμίας. ὅθεν οὗτος ὁ ἀστερισμὸς παρετηρήθη λίαν ἀγαπᾶσθαι παρὰ τοῦ Ἡλίου.

§. ιγ΄.

Ἀναμέσον τῆς ἀνατολῆς καὶ μεσημβρίας, ἐν αὐτῇ χεδὸν τῇ γραμμῇ, τῶν τριῶν ἀστέρων τῆς ζώνης τοῦ Ὠρίωνος κεῖται ὁ μείζων Κύων, ὃς ἐν τῷ στόματι τὸν Σείριον ἀστέρα μεγέθους πρώτου ἁπάντων τῶν ἀπλανῶν τὰ μάλιστα διαστίλβοντος. ὁ πρόσθειος αὐτοῦ ποὺς δευτέρου μεγέθους ὤν, κεῖται πρὸς τὸν λαγωόν. οἱ δὲ λοιποὶ κάτω τοῦ Σειρίου προτείνονται. Κύων μείζ.

§. ιδ΄.

Μεταξὺ τοῦ Σειρίου, καὶ τῶν κεφαλῶν τῶν διδύμων ἐν τῷ μέσῳ χεδὸν τόπῳ βραχύτι ἀνατολικοτέρως, κεῖται ὁ μικρὸς Κύων πρώτου μεγέθους. Κύων μικρ.

§. ιε΄.

Ἐκ τῶν ὀπισθίων τροχῶν τῆς μείζονος ἁμάξης ἄξον γραμμὴν ἐν αὐτῇ σχεδὸν τῇ ἀνατολῇ εὑρήσεις τὸν λέοντα, ὅστις ἔχει τέσσαρας ἐπησιμοτέρους ἀστέρας ἐν σχήματι τραπεζίου διατεθειμένους, καὶ ῥᾳδίως δυναμένους νοηθῆναι ὡς τὸ λατινικὸν γράμμα C τὸ κοῖλον ἔχον πρὸς μεσημβρίαν. τούτων κατωτέρα καὶ ἀνατολικωτέρα ἐστὶν ἡ οὐρὰ τοῦ λέοντος μεγέθους πρώτου. δυτικωτέρα δέ, καὶ κατωτέρα ἐστὶν ἡ καρδία τοῦ λέοντος πρώτου ἢ δευτέρου μεγέθους δύο βόρειοι. Λέων.

σημείωσ. λέοντ. Σημείωσις. Μυθολογία ἐστὶ τῶν ποιητῶν, ὅτι ὁ λέων ἐτράφη δὶ ἐπιταγῆς τῆς Ἥρας ἐν τῇ σελήνῃ, κἄπειτα ἐν τῷ νεμαίῳ δρυμῶνι ἐκτεθεὶς ἐπὶ φθορᾷ τȣ Ἡρακλέȣς. ἀλλ' ȣν ὁ Ἡρακλῆς τῷ ῥοπάλῳ τȣτον ἀπέκτεινε. καὶ τὴν δορὰν αὐτȣ λαβὼν εἰς ἀσπίδα ἐχρήσατο. ἕτεροι δὲ τὴν ὀνομασίαν ταύτην ὑπολαμβάνȣσι γεγονέναι, διὰ τὴν θερμὴν φύσιν τῶν λεόντων. ὁ γὰρ ἥλιος τὸ σημεῖον τȣτο ἐπέχων αἰτιᾷ μέγαν καύσωνα. ὅθεν ὁ Σένεκας εἶπεν. Leo flammiferis aestibus ardens. τουτέστιν ὁ λέων φλογοφόρῳ καύσωνι αἴθων. —

§. ιστ'.

καρδια.ὕδρ. Ἀναμέσον τῆς ἀνατολῆς, καὶ τῆς μεσημβρίας ἐν τῇ αὐτῇ γραμμῇ τῶν δύω πρώτων (δυτικωτέρων) τοῦ λέοντος ἔστιν — — — — — — διάστημα ἡ καρδία τῆς Ὕδρας πρώτȣ καὶ δευτέρȣ μεγέθȣς.

§. ιζ'.

καρκίν. φάτνη. Μέσον τῶν ποδῶν τῶν διδύμων καὶ τῶν προσθίων ποδῶν τȣ λέοντος ἴσῳ χεδὸν διαστήματι κεῖται ἡ νεφελώδης φάτνη τȣ Καρκίνȣ, οἷον λευκήν τινὰ νεφέλην παριστάνȣσα. οἱ γειτνιάζοντες ἀστέρες τοῦ Καρκίνȣ εἰσὶ πάντες ἀμυδροί.

σημείωσ. Σημείωσις. Πιθανὸν δοκεῖ ὅτι τὸ ἄστρον τȣτο τὴν ὀνομασίαν εἴληφεν ἐκ τȣ ἀναποδίζειν, τὸν ἥλιον τὸν ἀστερισμὸν τȣτον καταλαβόντα αὐτίκα καρκίνȣ δίκην.

Τρεπτέον ἤδη τὴν ὄψιν πρὸς δυσμάς.

§. ιη'.

πλειάδ. Παρὰ τῇ Αἰγὶ, καὶ τῷ Ὠρίωνι εἰσὶν αἱ Πλειάδες (αἵτινες Βεργίλιαι λατινιστὶ κληΐζονται,

Ουγκαριστὶ δὲ fiastyuk) αὗται εἰσὶν ἑνὶ ἑκάστῳ γνωσταί.

Ἀναμέσον τούτων καὶ τοῦ δυτικοῦ ὤμου τοῦ Ὠρίωνος κεῖνται τινὲς ἀστέρες ἐν σχήματι V διατεθειμένοι. Ὑάδας ταύτας οἱ Ἕλληνες καλέουσιν, οἱ δὲ Λατῖνοι Σούκουλες· τούτων διαυγεστάτη ἡ τελευταῖα, ἥ ἐστιν ὁ τοῦ Ταύρου ὀφθαλμὸς, Ἀδελβάραν ταύτην οἱ Ἄραβες λέγουσιν, ἔστι δὲ μεγέθους πρώτου. ὑάδες,

Σημείωσις. Αἱ Πλειάδες εἰσὶν ἐν τῷ τραχήλῳ τοῦ Ταύρου, αἱ δὲ Ὑάδες ἐν τῷ μετώπῳ αὐτοῦ. τὰ κέρατα τοῦ Ταύρου εἰσὶν ἀναμέσον τῆς Αἰγὸς καὶ τοῦ ὤμου τοῦ Ὠρίωνος. τὸ βόρειον κέρας συμπίπτει τῷ ποδὶ τοῦ Ἡνιόχου. σημείωσ.

§. ιθ'.

Ἐκ τοῦ πολικοῦ ἀστέρος ἀχθεῖσα γραμμὴ διὰ τῆς Κασσιοπείας ἀποπερατωθήσεται ἐν τρισὶν ἴσοις ἀστέροις μεγέθους δευτέρου διατεθειμένοις ἐν γραμμῇ ἠρέμα λοξουμένῃ πρὸς τὸν πολικὸν πόλον, οὐχὶ λίαν πλησίον ἀπ' ἀλλήλων κειμένων. οὗτοι (μετὰ τῶν ἐλαχίστων γειτνιαζόντων) ἀποτελοῦσι τὴν Ἀνδρομέδαν, ὧ ὁ μεσημβρινὸς ἔστιν ἡ κεφαλὴ τῆς Ἀνδρομέδης, ὁ ἀνατολικὸς ὁ ποὺς, καὶ ὁ μέσος ἡ ζώνη. ἀνδρομέδ.

Σημείωσις. Ἡ ἱστορία τῆς ἐναστρώσεως οὕτω περιγράφεται. Κασσιόπεια ἡ γυνὴ τοῦ Βασιλέως τῶν Αἰθιόπων Κηφέως, τῇ ὡραιότητι, καὶ θαυμασίᾳ αὐτῆς μορφῇ ἁμιλλᾶτο τῇ Ἥρᾳ, καὶ ταῖς νύμφαις νηρηΐδες. ὁ Ποσειδῶν χάριν τῆς αἰτῶν παρακλήσεως πέπομφε τέρας τι ἐνάλιον εἰς ὄλεθρον τῆς χώρας. ἐρωτηθεὶς δὲ ὁ χρησμὸς, ἀπεκρίνατο, εἰμὴ ἡ θυγάτηρ αὐτῆς Ἀνδρομέδα ῥιφθῇ εἰς βορὰν τοῦ θηρίου οὐκ ἀποστήσεται τὸ κακὸν τῆς χώρας. ῥιφθείσης τοίνυν τῆς ἀθώου σημείωσ.

παρθένου Ἀνδρομέδης, ϗ τῶν θεῶν οἰκτειράντων αὐτὴν, πεπόμφασι τὸν Περσέα, τῇ κεφαλῇ τῆς Μεδούσης. ὁ δὲ δείξας τοὺς γοργονείους ὄφεις, τὸ θηρίον μέρος μὲν ἐν λίθῳ μετέβαλε, μέρος δὲ τῷ ξίφει ἐπέτεμε, ϗ ἀνεβίβασε τὴν Ἀνδρομέδαν πρὸς τὸν βόρειον πόλον, ἐν τῷ χώρῳ ἐν ᾧ ὁ Κηφεὺς, ϗ ἡ γυνὴ αὐτȣ̃ Κασσιόπεια μετὰ τȣ̃ Περσέως διαστίλβει.

§. κ'.

περσεύς. Οἱ μεταξὺ τȣ̃ ποδὸς, τῆς Ἀνδρομέδης ϗ τῆς Αἰγὸς (ὄντες ἀστέρες ἐν τῇ αὐτῇ γραμμῇ μετὰ τῶν πλειάδων καὶ τοῦ πολικοῦ ἀστέρος) ἀποτελοῦσι τὸν Περσέα. ὧν ὁ εἷς ὁ ἐν τῷ ὤμῳ αὐτοῦ μᾶλλον διαυγάζει. β'. μεγέθȣς, ἀλλὰ ϗ οἱ ἐν τῷ Γαλαξίᾳ ὄντες οὐκ εἰσὶν ὀλιγωρητέοι.

§. κα'.

κριός. Εκ' τῆς Κασσιοπείας ἀχθεῖσα γραμμὴ διὰ τοῦ ποδὸς τῆς Ἀνδρομέδης, ἐμπεσεῖται ἐν ἴσῳ διαστήματι, εἰς τρεῖς ἱκανῶς γειτνιάζοντας ἀστέρας γ'. ϗ δ' μεγέθȣς, οὐκ κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν διατεταγμένȣς οἵτινες εἰσὶν ἐν τῷ κριῷ.

σημείωσ. Σημείωσις. ὁ χρισόμαλος οὗτος κριὸς ἐγεννήθη ἐκ τȣ̃ Ποσειδῶνος ϗ Θεοφάνης ὃν ἐπιβȣλευθεὶς ὁ Φρίξος ἀπέφυγε τὰς ἐπιβȣλὰς τῆς αὐτȣ̃ Μητρυιᾶς, ἐκδείρας δὲ αὐτὸν, ϗ λαβὼν τὸ χρησοῦν δέρας, τὸν κριὸν τοῖς θεοῖς εἰς θυσίαν προσήγαγεν.

§. κβ'.

κῆτος. Εκ' τῆς ζώνης τῆς Ἀνδρομέδης ἀχθεῖσα γραμμὴ διὰ τȣ̃ κριȣ̃ ἐμπεπεῖται ἐν τρισὶν ἄλλοις ἀστέροις εἰς τὴν αὐτὴν χεδὸν θέσιν ἔχουσιν, ἣν ϗ ὁ Κριὸς ἀλλὰ βραχύτι ἐλάσσονες. αὐτοὶ εἰσὶν

ἐν τῇ κεφαλῇ τȣ̃ Κήτȣς οὗ τὸ λοιπὸν σῶμα πρὸς δυσμὰς προτείνεται. –

§. κγ'.

Η' τῆς Ἀνδρομέδης κεφαλὴ μετὰ τριῶν χεδὸν ἴσων πρὸς δυσμὰς κειμένων ἀποτελεῖ χεδὸν ἐντελὲς τετράγωνον οἱ τρεῖς ἐκεῖνοι ἀστέρες εἰσὶν ἐν τῷ Πηγάσῳ οὗ ἡ κεφαλὴ ἐκτείνεται εἰς μάκρος πρὸς δυσμάς. πήγασος.

Σημείωσις. Οὗτος ὁ ἀστερισμὸς συνίσταται ὁλικῶς ἐξ 20 ἀςέρων. περὶ τȣ̃ πηγάσȣ ἔστι κοινὴ γνώμη τῶν μυθολόγων, ὅτι ἐκ τȣ̃ Ποσειδῶνος ϗ Μεδούσης γεγέννηται. λέγουσι τινὲς ὅτι ὁ Βελεροφῶν. ἐν τῇ μετὰ χιμαίρας μάχῃ τȣ̃τον τὸν ἵππον ἐχρήσατο. ὁ Βελεροφῶν βȣληθεὶς ἀναβῆναι εἰς ὀυρανὸν ϗ παρὰ τῶν θεῶν ἀποκτανθεὶς ὁ Πήγασος συνετάγη τοῖς ἄστρασι. πρὸς τȣ̃τοις φασὶ περὶ τȣ̃ Πηγάσȣ, ὅτι τὴν τῶν Μουσῶν κρήνην ἐν ἑλικῶνι τῇ ὁπλῇ αὐτȣ̃ ἤνοιξεν. ἴδε τὸν Ὀβίδιον fastorum βιβλ. γ'. σημείωσ.

Τȣ̀ς λοιπȣ̀ς ἀστερισμȣ̀ς ῥαδίως γνώσῃ,

Ἐν τῇ ἀρχῇ τȣ̃ Μαιμακτηριῶνος ὥρᾳ η. ἑσπερινῇ, ἢ
βοηδρομιῶνος ὥρᾳ 10. ἑσπερινῇ, ἢ μεταγειτνιῶνος ὥρᾳ 12. τῆς νυκτὸς, ἢ ἑκατομβαιῶνος ὥρᾳ 12 ἑωθινῇ. ὅτε ἡ μείζων ἄρκτος κεῖται μεταξὺ τῆς δύσεως, ϗ τȣ̃ βορέως.

§. κδ'.

Κατὰ κορυφὴν ἔστιν ἡ λαμπρὰ λύρα α. μεγέθȣς. συνίσταται αὕτη ἐξ ἕνδεκα ἀστέρων ὧν ἐξέχει εἷς λαμπρὸς ἀστήρ· ἣν αὕτη ἡ λύρα τȣ̃ Ὀρφέως, τȣ̃ υἱȣ̃ τȣ̃ Ἀπόλλωνος ϗ τῆς θυγατρόςτου Καλλιόπης παρὰ τȣ̃ πατρὸς αὐτῇ δοθείσης. λύρα.

§. κέ.

ἀρκτῦρ. ἀρκτοφύλαξ βοώτης. Κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν τῦ ῥυμῦ τῆς μείζονος ἁμάξης κεῖται πρὸς δυσμὰς ὁ Ἀρκτῦρος ά μεγέθους ὅστις κεῖται ἐν τῷ μηρῷ τῦ Ἀρκτοφύλακος ἤτοι τῦ βοώτυ οὕτινος τὸ σῶμα πρὸς τὰ ἄνω ἐκτείνεται.

σημείωσ. Σημείωσις. ὁ Βοώτης οὗτος ἦν ὑιὸς τῦ Διὸς, ϗ τῆς Καλιστῶ ἔκγονος τῦ Λυκάονος, ὅστις προσήχθη τῷ Διΐ προσφάγιον.

§. κστ'.

στέφαν. βόρειος. Ἀναμέσον τῦ Ἀρκτῦρου ϗ τῆς λαμπρᾶς λύρας κατ' εὐθείαν γραμμὴν, ἐγκυτέρως ἔμπης τῷ Ἀρκτῦρῳ κεῖται ὁ βόρειος στέφανος· ὅστις συνίσταται ἐκδιαφόρων γειτνιαζόντων ἀστέρων ϗ ἡμικύκλιον ἀποτελῶν, ὧν εἷς ἐστι πλοῖον τῶν ἄλων τὰς μαρμαρυγὰς διαπέμπων. ἐστιδὲ β' μεγέθυς. οἱδὲ λοιποὶ εἰσὶν ἐλάσσονες.

§. κζ'.

σκορπιῦς Ἀναμέσον τῆς μεσημβρίας ϗ τῆς δύσεως ἐστιν ὁ ἀστερισμὸς τῦ σκορπίυ γειτνιάζων τῷ ὁρίζοντι. ἔχων χῆμα τῦ Τ, ἡ τῆς λαβίδος τῆς ἅρπης. ἐν ῷ εἷς ἐστιν ἐξέχων, τυτέστιν ἡ καρδία τῦ σκορπίου (λατινιστὶ Ἀντάρης λεγόμενος,) ζ'. μεγέθους. περὶ τῦτον εἰσὶ ϗ ἄλοι τινὲς ἱκανῶς τὴν λαμπρότητα κεκτημένοι.

σημείωσ. Σημείωσις. ὁ σκορπῖος ἦν, προασπιστὴς, ϗ ἔκδικος, τῆς ἁγνείας τῆς Ἀρτέμιδος κατὰ τῦ Ὠρίονος.

§. κή.

κύκνος. Τῇ λαμπρᾷ λύρᾳ ἐγγύτερος ἐστι πρὸς ἀνατολὰς ὁ Κύκνος ἐν αὐτῷ τῷ γαλαξίᾳ, πρὸς τὸν

σκορπίου προτεινόμενος. ἐν αὐτῷ εἰσὶν ἓξ ἀστέρες σταυρȣ̃ χῆμα παρεμφένοντες, ϗ ὑπὲρ τȣ̀ς λοιπȣ̀ς διαυγάζοντες, ὧν ὁ πρὸς βορέαν τελευταῖος ὁ μᾶλλον τῶν ἄλλων διαυγάζων ἐστιν ἡ τȣ̃ Κύκνȣ κέρκος δευτέρȣ μεγέθȣς. ὁ δὲ τράχηλος ϗ κεφαλὴ τȣ̃ Κύκνȣ τὸ ἀντικείμενον μέρος ἐν τῷ γαλαξίᾳ.

§. κθ'.

Ἐντεῦθεν βραχύτι κατωτέρως πρὸς μεσημβρίαν χεδὸν ἐν μεσȣρανήματι διαστίλβει ἕτερος ἀστὴρ μέσον δύο ἐλαττόνων, ὅστις ἔστι ἐν τῷ τȣ̃ Ἀετȣ̃ τραχήλῳ ἡ γυπὸς πετωμένȣ. ἀετός.

Ἐντεῦθεν βραχύτι κατειὼν πρὸς μεσημβρίαν χεδὸν ἐν μεσȣρανήματι ἔστιν ἕτερος ἀστήρ.

§. λ'.

Πλησίον τȣ̃ ἀετȣ̃ πρὸς ἀνατολὰς κεῖται ἀθροισμάτι ἀστέρων ἀμυδρῶν τρίτȣ, ϗ τετάρτȣ μεγέθȣς, παριστάνον τὸν Δελφῖνα. δελφίν.

Σημείωσις. τȣ̃τον τὸν Δελφίνα φασὶ τινὲς εἶναι τὸν σώσαντα τὸν περίφημον κιθαρῳδὸν Ἀρίωνα; τὸν ἐν τῷ πελάγει ὑπὸ τῶν ναυτῶν ριφθέντα. σημείωσι

§. λά.

Ἐκ τȣ̃ Ἀετȣ̃ πρὸς δυσμὰς ἀντίκειται ἡ κεφαλὴ τȣ̃ Ὀφιȣ́χȣ δευτέρȣ, ἢ τρίτȣ μεγέθȣς. οἱ δύο τȣ̃τοι ἀστέρες μετὰ τȣ̃ ἀετȣ̃, ϗ τῆς λαμπρᾶς λύρας, ἀποτελȣ̃σι χεδὸν τρίγωνον ἰσόπλευρον. τὸ δὲ λοιπὸν σῶμα τȣ̃ Ὀφιȣ́χȣ ἐκ τῆς κεφαλῆς πρὸς τὸν σκορπίον προτείνεται. τὰ δὲ ἐγγὺς τȣ̃ στεφάνȣ πρὸς τὸν σκορπίον ὁρώμενα πέντε ἢ ἕξ, μεγέθȣς τετάρτȣ, ἀποτελȣ̃σι τὴν κεφαλὴν ϗ τράχηλον τȣ̃ ὄφεως, ὃν κατέχει ἐν χερσὶν ὁ Ὀφιȣ̃χος. ὀφιȣ̃χ. ὄφις.

§. λβ΄.

ζυγός. Ἐκ τῦ σκορπίυ πρὸς δυσμὰς, ἐν ἴσῃ χεδὸν διαστάσει εἰσὶ δύο ἀστέρες δευτέρυ μεγέθυς ἐν τῷ ζυγῷ κείμενοι. ϗ ὁ μὲν μεσημβρινώτερος ἡ νοτεία πλάστιγξ ἐστὶ τῦ ζυγῦ. ὁ δὲ βορειώτερος ἐν τῷ ζυγῷ τῆς Τρυτάννης κεῖται.

σημείωσ. Σημείωσαι, μετὰ τὴν τελευτὴν τῦ Καίσαρος, ἐν τῷ σημείῳ τύτῳ Κομήτης τις ἐφάνη, ὃν τινὲς ὑπέλαβον τὴν τῦ Καίσαρος εἶναι ψυχήν. τὸ χῆμα τῦ ἀστερισμῦ τύτυ, ἔστιν ὡκ ἀνόμιον τῷ ζυγῷ. τῦ ἡλίυ δὲ ἐν τύτῳ τῷ σημείῳ περιελισσομένυ ἀποτελεῖται οἱονεὶ διαταλαντευμένως ἡ Ἰσημερία.

§. λγ΄.

τοξότης. Ἐπὶ τάδε τῦ σπορπίυ πρὸς ἑῶαν, ἐν αὐτῷ τῷ μεσημβρινῷ, ϗ ἴσῳ χεδὸν ὕψει τῦ σκορπίυ πρὸς τὸ ἑῶον ἔρνος τῦ Γαλαξίυ πέντε ἢ ἓξ ἀστέρες εἰσὶ μεγέθυς τρίτυ, οἵτινες ἀποτελῦσι τὸν Τοξότην.

σημείωσ. Σημείωσις. περὶ τῦ λόγυ τῆς ἐναστρώσεως αὐτῦ, ἴδε τὸν Μακρόβιον ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ τῶν Κρονικῶν.

§. λδ΄.

αἰγόκερ. Ἐκ τῆς λαμπρᾶς λύρας ἀγαγέσθω εὐθεῖα γραμμὴ διὰ τῦ ἀετῦ ἐν ἴσῳ χεδὸν διαστήματι, ϗ ἐμπεσεῖται εἰς τὸν Αἰγόκερων, ῦ τοῖς κέρασιν εἰσὶ δύο ἀστέρες μεγέθυς τρίτυ. ὑποκάτω δὲ αὐτῶν εἰσί τινες νεφελώδεις γειτνιάζοντες.

§. λε΄.

κύκν. Ὑπὸ τὸν Κύκνον πρὸς ἑῶαν κεῖται ἡ Ἀνδρομέδη, ϗ ὁ πηγασὸς, πρὸς τύτοις ϗ τὸ μέγα

τέταρτον. περὶ ὧν ἀνωτέρω ἐλέχθη §. ιθ. κ. τ. ὅπου ἐρρέθη περὶ τῆς αὐτῶν γνώσεως.

§. λϛʹ.

Ἐκ τῆς κεφαλῆς τοίνυν τῆς ἀνδρομέδας (ἔστι δὲ ἡ κεφαλὴ ἡ μᾶλλον πρὸς τὸν νότον κλίνουσα) ἀντικειμένως τῆς τετραγώνου γωνίας ἀχθεῖσα γραμμὴ ἐμπίπτει ἐν ἴσῳ διαστήματι ἐν ἀστέροις τισὶ τρίτου μεγέθους, ὄντες ἐν τῷ ἀνωτέρῳ μέρει τοῦ ὑδροχόου. οὗτος διὰ πολλῶν ἐλασσόνων ἀστέρων ἐγχέει τὸ ὕδωρ ἐν τῷ νοτίῳ ἰχθύϊ, ὅπου κεῖται ὁ λαμπρότατος Φομαχὰνδ πρώτου μεγέθους, ὁ δὲ ἔτι ὑπὸ τὸν ὁρίζοντα διαλανθάνων ἐπιτέλλει μετὰ μιᾶς ὥρας ἀναμέσον τῆς ἀνατολῆς, καὶ μεσημβρίας. οὗτος ἀεὶ ἐν αὐτῇ τῇ γραμμῇ ἐστὶ μετὰ τῶν δύο δυτικῶν ἀστέρων τοῦ τετραγώνου τοῦ ἐν τῷ κγʹ. §. μνημονευθέντος, ἀλλ' οὐδέποτε ἀναβαίνει εἰς ὕψος μέγα. ἴδε §. μβʹ. ὑδροχόος Φομαχὰνδ

Σημείωσις. Οὐ ὀρθῶς λέγεται οὗτος Φομαχὰνδ. ἡ γὰρ ἀραβικὴ λέξις προφέρεται Φ ὁ μ ε λ χ ά ν δ, τουτέστι στόμα ἰχθῦος. λέγεται δὲ (κατὰ τὴν δόξαν τῶν πολλῶν) ὅτι ὁ ἥλιος διατρίβων ἐν αὐτῷ γίνονται συχνοτέρως αἱ χιῶνες καὶ ὑετοί. — σημείωσ.

§. λζʹ.

Μεταξὺ τῆς λύρας, καὶ τῆς ἐλάσσονος ἄρκτου, κεῖται περιειλημμένος ὁ δράκων, ἡ ὄφις, οὗ τῷ στόματι κεῖται δύο λαμπρότεροι δευτέρου, καὶ τρίτου μεγέθους, μᾶλλον πρὸς τὴν λύραν γειτνιάζοντες. οἱ δὲ λοιποὶ πρὸς τὸν δράκοντα, τρίτου καὶ τετάρτου μεγέθους. ἡ οὐρὰ αὐτοῦ οὕτω λοξοῦται, ὥστε διακρίνει τὴν μείζονα ἄρκτον τῆς ἐλάττονος. δράκ.

σημείωσ. Σημείωσις. Φύλαξ ἦν ὗτος τῶν μήλων ἐν τῷ χρυσοφόρῳ νέμει τῶν ἑσπερίδων, ἀπεκτάνθη ὅμως παρὰ τῦ Ἡρακλέως,

§. λη.

ἡρακλ. Ἀναμέσον τῆς τῦ δράκοντος κεφαλῆς, ϗ τῦ Ὀφιούχυ εἰσὶ πλεῖσται ἀστέρες, τρίτυ ϗ τετάρτυ μεγέθυς ἀποτελῦντες τὸν Ἡρακλέα ἐν γόνασιν ἐπερειδόμενον, ϗ κατὰ τῦ δράκοντος παρασκευαζόμενον. ἡ κεφαλὴ αὐτῦ ἥτις ἐστὶ μεγέθυς τρίτυ γειτνιάζει πρὸς δυσμὰς τῇ κεφαλῇ τοῦ Ὀφιούχου.

§. λθ΄.

κηφεύς. Μέσον τῦ πολικῦ ϗ τῆς ὀρᾶς τῦ Κύκνυ ἐγγυτέρως τῇ Κασσιοπείᾳ, εἰσὶ τρεῖς ἀστέρες ἀποτελῦντες τὸν Κηφέα. οὗτοι μετὰ τῦ πολικῦ ἀστέρος, ϗ τῆς Κασσιοπείας ἀποτελῦσι τρίγωνον ἰσόπλευρον. ὁ μεταξὺ τῦ πολικῦ ἐστιν ἐν τῷ ὤμῳ, ὁ δὲ μεταξὺ τῆς Κασσιοπείας ἐν τῷ μηρῷ.

§. μ΄.

παρθέν. Ἡ παρθένος ἐν τῷ χρόνῳ τύτῳ δύνει, ὁρᾶται δὲ θέρει ἀρχομένης τῆς ἑσπέρας (ἡ ἐν χειμῶνι ἀρχομένυ τῦ Ὄρθρυ) ἐκ τῦ πολικῦ ἀστέρος γραμμὴ ἀχθεῖσα ἐμπίπτει ἐν τῷ στάχει τῆς παρθένυ μεγέθυς πρώτυ, ὃν φέρει καθειμένῃ τῇ

προτρυγητ. χειρί, κεῖται ἐν αὐτῇ σχεδὸν τῇ γραμμῇ μετὰ δύο ἀνατολικῶν τῦ λέοντος, ϗ τῆς κεφαλῆς τῆς παρθένυ, ἐκ μειζόνων ἀστέρων συνιστάμενος, ἐγγὺς τῦ κάτω μέρυς τῆς ὀρᾶς τῦ λέοντος ὁ Προτρυγητής. κεκλήρωται δὲ τῦτο τὸ ὄνομα, ἐπεὶ τὸ τῦ τρυγητῦ χρόνῳ ἄρχεται ὁρᾶσθαι.

σημείωσ. Σημείωσις. Τρεῖς ἐπίσημοι ἀστέρες πρώτυ μεγέθυς τυτέστιν ἡ λαμπρὰ λύρα, ἡ Αἴξ, ϗ ὁ

Ἀρκτῦρος, ἴσῳ χεδὸν διαστήματι ἀπέχοντες τῦ πόλυ ἀποτελῦσι τρίγωνον Ἰσόπλευρον, ὗτινος κέντρον δυνάμεθα νοεῖν τὸν πολικὸν ἀστέρα. οἱ τρεῖς δὲ αὐτῶν ὐδέποτε ἐκλείπυσιν, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δύο, ϗ μάλιστα πάντες ὁρῶνται.

§. μα.

Οἱ ἐπισημότεροι τῶν ἀστέρων γινώσκονται ϗ ἐκ τῆς κορυφώσεως αὐτῶν ὕτω. ἐπισημ. ἀστέρ.

Τῇ ι. ἑσπερινῇ ὥρᾳ κορυφῦνται, ἤτοι ἔρχονται ἐν τῷ μεσημβρινῷ.

	ὕψος.
Ὁ λαμπρὸς ἀστὴρ τῦ Κριῦ, μετὰ τὸ ἥμισυ τῦ ἀνθηστεριῶνος.	64
Ὁ ὀφθαλμὸς τῦ ταύρυ περὶ τὸ τέλος τῦ ποσειδεῶνος.	58
Ὁ σείριος ϗ οἱ δίδυμοι περὶ τὸ τέλος τῦ γαμηλιῶνος.	26
Ἡ φάτνη τῦ Καρκίνυ ἐν τῷ τέλει τῦ ἐλαφηβολιῶνος.	63
Ἡ καρδία τῦ λέοντος μετὰ τὸ μέσον τῦ μουνυχιῶνος. . . . - .	56
Ἡ κέρκος τῦ λέοντος ἐν τῇ ἀρχῇ τῦ θαργηλιῶνος.	58
Ὁ στάχυς τῆς παρθένυ ἐν τῷ μέσω τῦ σκιῤῥοφοριῶνος.	33
Ὁ Ἀρκτῦρος περὶ τὸ τέλος τῦ σκιῤῥοφοριῶνος.	69
Ὁ βόρειος στέφανος μέσον τῦ ἑκατομβαιῶνος.	70
Ἡ Κεφαλὴ τῦ Ὀφιύχου περὶ τὸ μέσον τῦ μεταγειτνιῶνος.	55

ὕψος.

τῆδ. Ὁ ἀετὸς, ἤτοι γὺψ πετόμενος περὶ τὸ μέσον τῦ βοηδρομιῶνος. . . . 50
Ὁ ἀνώτερος τῦ πηγασῦ. . . . 69
Ὁ κατώτερος ἐν τῇ ἀρχῇ τῦ μαιμακτηριῶνος. 56
Καὶ ὁ φομαχαυδ. 17
Ἡ κεφαλὴ τῆς Ἀνδρομέδης περὶ τὸ τέλος τῦ πυανεψιῶνος. 10

ἑ.ἑωθιν. ὥρ.

§. μβ΄.

Τῇ πέμτῃ ἑωθινῇ ὥρα κορυφῦνται.

Ἡ οὐρὰ τῦ λέοντος ἐν τῇ ἀρχῇ τῦ γαμηλιῶνος. — ἴδε ἄνω.
Ὁ στάχυς τῆς παρθένυ περὶ τὸ τέλος τῦ γαμηλιῶνος. — ἴδε ἄνω.
Ὁ ζυγὸς τῆς τρυτάνης περὶ το τέλος τῦ ἐλαφιβολιῶνος. 34
Ἡ καρδία τῦ σκορπίου μετὰ τὴν ἀρχὴν τῦ μυνυχιῶνος. 17
Ὁ δυτικὸς πὸς τῦ Ὠρίωνος ἐν τῷ τέλει τῦ μαιμακτηριῶνος. . . . , 34
Ὁ ἐλάττων κύων ἐν τῇ ἀρχῇ τῦ ἀνθηστεριῶνος. 48
Ἡ καρδία τῆς ὕδρας ἐν τῷ τέλει τῦ ἀνθηστεριῶνος. 35

πότ. κατάδ γινονται.

§. μγ΄.

Ἐκ τύτων δὴ ἐν ἑκάστῳ καιρῷ τῦ ἔτυς ὥρα νυκτὸς, αἰθρίου ὄντος τῦ Οὐρανῦ κατάδηλα γινονται. τυτὶ μονονουχὶ παρατηρητέον. τὸν τυχόντα ἀστέρα τουτέστι περὶ τὰς αὐτὰς ἡμέρας,

τῦ μηνὸς πρὸ δύο ὡρῶν κορυφῦσθαι, ἢ τῷ παρεληλυθότι, ϗ ἐναλλάξ.

Παραδείγμ. χάριν. ἐν τῷ τέλει τῦ γαμηλιῶνος τῇ δεκάτῃ ἑσπερινῇ ὥρᾳ κορυφῦται ὁ σείριος ἀστὴρ. ἄρα ἐν τῷ τέλει τῦ ἐλαφηβολιῶνος κορυφῦται τῇ ὀγδόῃ ὥρᾳ τῇ ἑσπερινῇ. ϗ ἐν τῷ τέλει τῦ ποσειδεῶνος κορυφῦται ὥρᾳ δωδεκάτῃ τῆς νυκτός. ϗ ἐν τῷ τέλει, τῦ ἀνθηστεριῶνος κορυφῦται ὥρα δευτέρα ἑωθινῇ. τὸν αὐτὸν λόγον ἔχουσι ϗ οἱ λοιποὶ ἀστέρες.

Π έ ρ α ς.

ΠΙΝΑΞ.

Ἀστρογνωσία τί ἐστι.	§. ά.	3
Ἀστέρες τί	β΄.	3
Ὑποθέσεις Ἀστρονόμων.	γ΄.	4
Ἀπόστασις τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων.	δ΄.	4
Μεγέθ. εἴδη τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων.	έ.	4
Αȣ. μεγέθȣς.		5
Βȣ. μεγέθȣς.		5
Γȣ. μεγέθȣς.		5
Δȣ. μεγέθȣς.		5

Ἒϰ. μεγέθȣς. 6

ΣΤȣ. μεγέθȣς. 6

Ἀστέρες ἀμυδροί. 5

Ἀστέρες νεφελώδεις. 6

Ἀστερισμῶν διαίρεσις. . . . στ'. 6

Αἴσονιον επ: 6

Ζωδίων ἐπαριθμ. 7

Νότια. 7

Ἄρκτος μείζων. . . . . ζ'. 7

Πολικὸς ἀστὴρ. 7

Παρατήρ. τῆς μείζον: ἁμάξης. 7

Πολικὸς ἀστὴρ. 8

Σημείωσ. τῆς ἐλάσσον. ἄρκτȣ. 8

Ἄρκτος μείζων. 8

Ἄλκορ ἀστὴρ. 8

Κασσίοπεια. . . . . . . η. 8

Σημείωσις. 9

Ἀστέρες. . . . . θ'. 9

Αἴξ. Ὑάδες. Ἡνίοχος. 9

Ὠρίων. . . . . ι. 9

C

Σημείωσ. Ὠρίωνος.		10
Λαγωὸς.	ιά.	10
Δίδυμοι.	ιβ΄.	10
Σημείωσις.		10
Σημείωσις διδύμων.		10
Κύων μείζων.	ιγ΄.	11
Κύων μικρός.	ιδ΄.	11
Λέων.	ιέ.	11
Σημείωσις λέοντος.		12
Καρδία Ὕδρας.	ιστ΄.	12
Καρκίνε Φάτνη.	ιζ΄.	12
Σημείωσις.		12
Πλειάδες.	ιή.	12
Ὑάδες.		13
Σημείωσις.		13
Ἀνδρομέδη	ιθ΄.	13
Σημείωσις.		13
Περσεὺς.	κ΄.	14
Κριός.	κά.	14
Σημείωσις.		14

Κῆτος.	κβ.	14
Πήγασος.	κγ΄.	15
Σημείωσις.		15
Λύρα.	κδ.	15
Ἀρκτῦρος. καὶ Ἀρκτοφύλαξ Βοώτης	κέ.	16
Σημείωσ.		16
Στέφανος βόρειος.	κϛ.	16
Σκορπῖος.	κζ΄.	16
Σημείωσις.		16
Κύκνος.	κη.	16
Ἀετὸς.	κθ΄.	17
Δελφὶν.	λ΄.	17
Σημείωσις.		17
Ὀφιοῦχος. καὶ Ὄφις.	λα.	17
Ζυγὸς.	λβ΄.	18
Σημείωσις.		18
Τοξότης.	λγ΄.	18
Σημείωσις.		18
Αἰγόκερως.	λδ.	18
Κύκνος.	λέ.	18

Ὑδροχόος — ἢ φομαχάνδ.	λστ'.	19
Σημείωσις.		19
Δράκων.	λζ'.	19
Σημείωσις.		20
Ἡρακλῆς.	λη'.	20
Κηφεύς.	λθ'.	20
Παρθένος — ἢ — προτρυγητής.	μ'.	20
Σημείωσις.	μα'.	20
Ἐπίσημοι ἀστέρες.	μα'.	21
— — .	μβ'.	22
Πότε γίνονται κατάδηλοι.	μγ'.	22